

Giới thiệu

PHÁP LUÂN ĐẠI PHÁP

còn gọi là Pháp Luân Công, là một môn tập luyện có lợi ích cho sức khỏe và tinh thần. Được khai sáng bởi ông Lý Hồng Chí, môn tập này gồm năm bài công pháp nhẹ nhàng, trong đó có một bài tĩnh công, cùng với việc các học viên nỗ lực thuận theo nguyên lý Chân-Thiện-Nhẫn của vũ trụ ngay trong cuộc sống hàng ngày. Pháp Luân Công không chỉ đem lại lợi ích về sức khỏe và đời sống cho người tập, mà những người khác cũng được hưởng lợi.

Xuất phát từ Trung Quốc năm 1992, đến nay Pháp Luân Công đã có mặt trên khắp thế giới với học viên từ đủ mọi quốc gia, sắc tộc, cũng như các thành phần xã hội. Đối mặt với cuộc đàn áp tà ác của Đảng cộng sản Trung Quốc, học viên Pháp Luân Công càng thể hiện sức mạnh tinh thần hơn nữa qua việc phản bức hại bằng con đường nêu cao đạo lý Chân-Thiện-Nhẫn.

Minh Huệ Net là nguồn thông tin nguyên bản nhất về thực hành Pháp Luân Công và cuộc đàn áp Pháp Luân Công ở Trung Quốc, cũng như cung cấp thông tin kịp thời về tin tức các hoạt động và sự kiện liên quan đến Pháp Luân Công ở Trung Quốc cũng như ở hơn 100 quốc gia trên thế giới nơi Pháp Luân Công đang được tập luyện. Minh Huệ Net đăng tải bài chia sẻ về trải nghiệm và nhận thức của chính các học viên, vốn là những người đóng góp phần lớn bài cho trang web.

CANADA: THÀNH PHỐ KELOWNA TUYÊN BỐ THÁNG 05 NĂM 2013 LÀ THÁNG PHÁP LUÂN ĐẠI PHÁP

[MINH HUỆ] Ngày 13 tháng 05 năm 2013 đánh dấu kỷ niệm 21 năm ông Lý Hồng Chí – Người sáng lập Pháp Luân Đại Pháp giới thiệu rộng rãi môn tu luyện ra công chúng. Vào ngày 16 tháng 04 năm 2013, Thị trưởng Walter Gray của thành phố Kelowna đã công bố tháng 05 năm 2013 là Tháng Pháp Luân Đại Pháp của thành phố Kelowna, tỉnh British Columbia, Canada.

Thành phố Kelowna

TUYÊN BỐ

Tháng Pháp Luân Đại Pháp

Tháng 05 năm 2013

Xét rằng, học viên Pháp Luân Đại Pháp chiếu theo các nguyên lý Chân – Thiện – Nhẫn để hành xử trong cuộc sống hàng ngày của họ; và

Xét rằng, Pháp Luân Đại Pháp thúc đẩy việc tu luyện thân thể, tâm tính và tinh thần của những người thuộc mọi lứa tuổi và cộng đồng tôn giáo; và

Xét rằng, học viên Pháp Luân Đại Pháp ở các cộng đồng trên khắp Canada sẽ tổ chức các lễ diễu hành và biểu diễn miễn phí cho công chúng;

Do vậy, tôi Walter Gray, với tư cách là Thị trưởng thành phố Kelowna, trịnh trọng tuyên bố Tháng 05 năm 2013 là

Tháng Pháp Luân Đại Pháp

Tại thành phố Kelowna, tỉnh British Columbia

Walter Gray
Thị Trưởng

Ngày công bố
16 tháng 04 năm 2013

Chương trình truyền hình Ý tập trung vào cuộc đàn áp Pháp Luân Công ở Trung Quốc

[MINH HUỆ] Vào tháng 04 năm 2013, hãng truyền hình địa phương Ý Video Gruppo Piemonte đã phát sóng một chương trình đặc biệt tập trung vào các vấn đề về nhân quyền tại Trung Quốc, đặc biệt là nạn tra tấn các học viên Pháp Luân Công.

Chủ biên tập của thời báo Đại Kỷ Nguyên ấn bản tiếng Ý đã được chương trình mời tới phỏng vấn. Ông và người dẫn chương trình đã thảo luận về các hành vi vi phạm nhân quyền nghiêm trọng ở Trung Quốc, cuộc khủng hoảng đạo đức dưới sự thống trị của chế độ cộng sản, những điều kiện kinh khủng trong các trại lao động ở Trung Quốc, và tội ác mô cước nội tạng sống từ các học viên Pháp Luân Công. Đoạn phim ngắn của Đài truyền hình Tân Đường Nhân “Sự thật về nạn mô cước nội tạng” đã được trình chiếu ở phần cuối của chương trình.

(Tiếp theo trang 03)

HỌC VIÊN PHÁP LUÂN CÔNG Ở CÁC NƯỚC KỶ NIỆM NGÀY THỈNH NGUYỆN ÔN HÒA 25 THÁNG 04

[MINH HUỆ] Để kỷ niệm 14 năm các học viên ở Trung Quốc tới Bắc Kinh thỉnh nguyện vào ngày 25 tháng 04, các học viên Pháp Luân Công ở khắp nơi trên thế giới đã tổ chức nhiều hoạt động nhằm phơi bày cuộc đàn áp Pháp Luân Công tại Trung Quốc. Sau khi biết sự thật, nhiều người dân đã bị sốc bởi sự tàn bạo của tội ác tra tấn và mô cướp nội tạng từ các học viên Pháp Luân Công ở Trung Quốc và lên án mạnh mẽ chế độ Đảng Cộng sản Trung Quốc vì vai trò của nó trong cuộc đàn áp này. Dưới đây là một số hoạt động thỉnh nguyện tại các nơi trên thế giới.

Các học viên ở Singapore kỷ niệm ngày thỉnh nguyện ôn hòa 25 tháng 04 và biểu diễn các bài công pháp Pháp Luân Công

Khách du lịch xem tài liệu thông tin giảng chân tướng tại Ma Cao

Du khách ở Úc đọc các bảng thông tin về cuộc bức hại Pháp Luân Công và ký tên ủng hộ để chấm dứt cuộc đàn áp

Các học viên Pháp Luân Đại Pháp ở Montreal, Canada đã tổ chức mít tinh ở khu phố Tàu, kêu gọi người dân Trung Quốc hải ngoại nhận ra bản chất tà ác của ĐCS TQ và giúp chấm dứt cuộc bức hại

Thẩm phán: Pháp Luân Đại Pháp đã thay đổi tôi hoàn toàn

Bài viết của một học viên tại Trung Quốc

[MINH HUỆ] Tôi là một thẩm phán, bắt đầu tu luyện Pháp Luân Đại Pháp vào tháng 08 năm 1995. Trước thời điểm đó, tôi không thể trở mình trên giường một cách thoải mái do chứng thoái hóa đốt sống lưng. Tôi còn bị rối loạn thần kinh nghiêm trọng và thường thức giấc do những cơn ác mộng.

Năm 1995, tôi chấp thuận lời khuyên của bác sỹ và thử tập Pháp Luân Công. Một đêm, vào khoảng 01 giờ sáng, khi tôi đọc xong cuốn Pháp Luân Công (bản hiệu chính), tôi không ngờ là có thể trở mình thoải mái mà không cần di chuyển đôi chân bằng cả hai tay như trước đây. Sự đau đớn ngoan cố và mãn tính dai dẳng trong nhiều thập kỷ này đã được chữa khỏi hoàn toàn chỉ trong vòng vài giờ đọc sách.

Năm 1995, tôi bị viễn thị trong ba tháng mặc dù tôi mới có 42 tuổi và không thể đọc báo như bình thường. Song tôi có thể đọc cuốn Pháp Luân Công một cách rõ ràng và không cảm thấy khó chịu chút nào.

Tôi còn được chữa khỏi những căn bệnh mãn tính khác, kể cả bệnh thấp tim, thấp khớp, viêm tuyến vú, viêm họng mãn tính và viêm dạ dày mãn tính, và đó là lần đầu tiên trong đời tôi khỏe mạnh và không còn bệnh.

Tôi sống nghiêm khắc theo nguyên lý “Chân – Thiện – Nhân” và luôn sẵn lòng giúp đỡ người khác. Năm 1996, tôi lịch sự từ chối khoản tiền bồi dưỡng thêm khoảng 2.000 tệ từ khách hàng. Một lần khác, khi tôi biết rằng một vị khách từ tỉnh khác không có tiền để trả các chi phí đi lại, tôi đã tặng anh ấy 500 tệ và nói với anh ấy rằng tôi là điều đó vì tôi là một học viên Pháp Luân Đại Pháp.

Tội ác mô cướp nội tạng – Tiêu điểm chính tại Hội nghị thường niên lần thứ 41 của Hiệp hội Nhân quyền Quốc tế được tổ chức ở Đức

Bài viết của một học viên Pháp Luân Công ở Đức

[MINH HUỆ] Từ ngày 12 đến ngày 14 tháng 04 năm 2013, chi nhánh của Hiệp hội Nhân quyền Quốc tế (ISHR) ở Đức đã đăng cai tổ chức Hội nghị thường niên lần thứ 41 của Hiệp hội tại thành phố Bonn, cố đô của nước Đức.

Tình trạng khủng hoảng nhân quyền hiện đang diễn ra ở Trung Quốc, bao gồm cả việc mô cướp nội tạng từ các học viên Pháp Luân Công bị cầm tù của chế độ cộng sản, đã được thảo luận theo nhóm như là một phần trọng tâm của chương trình năm 2013. Chương trình cũng thảo

luận về việc mạng internet bị phong tỏa và kiểm duyệt ở Trung Quốc cùng các hành vi lạm dụng nhân quyền khác.

Hiệp hội Nhân quyền Quốc tế là một tổ chức nhân quyền quốc tế uy tín có trụ sở đặt tại thành phố Frankfurt, Đức. Từ nhiều năm qua, tổ chức này đã cam kết sẽ vạch trần và ngăn chặn cuộc đàn áp các học viên Pháp Luân Công của Đảng Cộng sản Trung Quốc (ĐCS TQ), và tích cực hỗ trợ giải cứu các thành viên trong gia đình của các học viên ở Đức, những người hiện đang bị giam cầm ở Trung Quốc.

Nhiều diễn giả đã được mời đến diễn thuyết trong cuộc hội bàn về Trung Quốc, bao gồm cả chuyên gia y tế Giáo sư Huige Li, chuyên gia điện toán của Mỹ Giáo sư Shiyu Zhou, ông Detlef Alsbach, tác giả của cuốn sách “Những trái tim bị bức hại”, Wei Liu, một học viên Pháp Luân Công từng bị bắt giữ bất hợp pháp nhiều lần bởi chế độ Trung Quốc, và một học viên Pháp Luân Công đang vận động cho việc giải cứu mẹ anh, người hiện đang bị cầm tù ở Trung Quốc. ♦

Hơn một ngàn chữ ký thỉnh nguyện yêu cầu trả tự do cho các học viên Pháp Luân Công tại nhà tù Giai Mộc Tư

Bài viết của phóng viên Minh Huệ tại tỉnh Hắc Long Giang, Trung Quốc

Kể từ khi Pháp Luân Công bị đàn áp cách đây 10 năm, phần lớn người dân Trung Quốc đã bị làm cho sợ hãi và bị lừa gạt bởi những tuyên truyền độc ác chống lại Pháp Luân Công của chính quyền Đảng Cộng sản Trung Quốc. Tuy nhiên, sự kiên định của các học viên Pháp Luân Công trong việc không ngừng tiếp cận với công chúng để giảng rõ chân tướng của cuộc bức hại đã dần cải biến hình hình này.

Trong một xu hướng ngày càng phổ biến trên khắp đất nước Trung Quốc, những người dân thường đang lấy hết can đảm để ký và điểm chỉ vào các lá thư ủng hộ và thỉnh nguyện cho các học viên Pháp Luân Công bị bức hại. Những lá thư thỉnh

nguyện này là một phần trong làn sóng phản kháng của dư luận chống lại cuộc bức hại tàn bạo và bất công kéo dài trong suốt 14 năm qua đối với Pháp Luân Công. Sau đây là một trường hợp cho thấy sự ủng hộ của cộng đồng đối với Pháp Luân Công.

[MINH HUỆ 03-04-2013] Ông Lâm Trạch Hoa và Trương Phổ Hạ đã bị giam giữ tại nhà tù Giai Mộc Tư ở tỉnh Hắc Long Giang vì luyện tập Pháp Luân Công. Cả hai người đàn ông này đã bị tra tấn đến tàn phế. Người dân địa phương đã lên tiếng phản đối – 1.005 người đã ký và điểm chỉ lên đơn thỉnh nguyện yêu cầu trả tự do cho họ. Đến thời điểm này, ông Trương đã được thả ra và được xác định bị thương tật cấp độ hai, trong khi đó ông Lâm vẫn đang bị giam giữ.

Theo tin tức mới nhất, ba học viên Pháp Luân Công đã bị bức hại đến chết trong nhà tù Giai Mộc Tư chỉ trong vòng hai tuần vào tháng 03 năm 2011. Những tội ác này đã trở thành mục tiêu chú ý của Ủy ban Nhân quyền Liên Hợp Quốc. ◇

Chương trình truyền hình Ý tập trung vào cuộc đàn áp Pháp Luân Công ở Trung Quốc

(Tiếp của trang 01)

Trong suốt phần hai của chương trình, năm bài công pháp của Pháp Luân Công đã được giới thiệu. Một học viên đưa ra giải thích ngắn gọn về Pháp Luân Công và sự lan truyền mạnh mẽ của Pháp Luân Công trên khắp đất nước Trung Quốc, cũng như việc Pháp môn đã được đón nhận rộng rãi trên toàn thế giới. Ông cũng chia sẻ về một số lợi ích mà ông đã thu được khi thực hành theo các nguyên lý Chân – Thiện – Nhân.

Khi chương trình kết thúc, cả người dẫn chương trình cũng như các nhân viên công tác của đài truyền hình đều bày tỏ sự phấn nộ của họ đối với Đảng Cộng sản Trung Quốc vì đã đàn áp và tra tấn các học viên Pháp Luân Công.

Sau khi chương trình được phát sóng, đã có rất nhiều người mới xuất hiện tại điểm luyện công Torino để học năm bài công pháp của Pháp Luân Công. ◇

LỢN CHẾT TRÔI SÔNG, DỊCH CÚM GIA CẦM VÀ “LÀM CHÍNH TRỊ”

Bài viết của học viên Pháp Luân Đại Pháp tại Đại lục

[MINH HUỆ] Khi tôi giảng chân tướng Pháp Luân Công và đưa “Cửu bình Cộng sản Đảng” với bạn bè họ đều nói: các bạn đang làm chính trị. Dường như chính trị trở thành chất độc nguy hại. Cho nên kết hợp lại những tiêu điểm xảy ra trong giới truyền thông tại Trung Quốc, tôi muốn đàm luận một chút về thế nào là chính trị, chính trị tồn tại vì cái gì?

1. Sự kiện “Lợn chết trôi sông” và chính trị

Trước đây, từng có khoảng hơn 10.000 con lợn chết trôi xuôi theo dòng sông Hoàng Phố, ảnh hưởng nghiêm trọng đến an toàn nước uống của người dân Thượng Hải. Lúc này các chuyên gia, những “tay sai” của chính phủ Trung Quốc đã phát biểu: hơn 10.000 con lợn trên sông Hoàng Phố giống như vài con nhặng xuất hiện trong bể bơi, nhìn thì thấy ghê rợn nhưng không hề nguy hiểm.

Lúc này nếu bạn tin vào chính phủ, không chú ý mà tiếp tục mở vòi nước, uống nước sông, vậy là bạn không làm chính trị. Nếu bạn không tin những gì

chính phủ và các chuyên gia nói, tự mình đi mua nước sạch, lúc này trong tư tưởng của bạn đã tồn tại mầm mống nghi ngờ chính phủ, thuộc về phần tử có tư tưởng nguy hiểm, chỉ là chưa thể hiện bằng hành động mà thôi. Nếu bạn tỏ ra vô cùng phẫn nộ với chính phủ, chỉ trích chính phủ không làm tròn chức trách, bạn đã bắt đầu làm chính trị rồi; thêm nữa, nếu bạn tin theo kiến nghị của một chuyên gia mà đi dạo trên sông Hoàng Phố và tỏ ra bất mãn, vậy thì không những bạn đã tham gia chính trị mà còn bị tình nghi là có liên quan đến “hội họp phi pháp” và có thể bị bắt giữ bất cứ lúc nào.

Chắc chắn bạn sẽ nói, tôi không muốn

tham dự chính trị, tôi chỉ muốn uống nước sạch, được sinh hoạt an toàn, yêu cầu chính phủ nên quản lý như thế nào. Nhưng đây chính là chính trị, chỉ cần bạn phát biểu ý kiến với các vụ việc công chúng trong xã hội, đã là đang làm chính trị.

2. Chính trị và sinh mệnh

Sau vụ lợn chết trôi sông, dịch cúm gia cầm ập đến, tỷ lệ tử vong rất cao, vượt xa dịch SARS cùng năm đó (trong nước gọi là dịch SARS). Chính quyền thành phố Thượng Hải đều đều báo cáo mỗi ngày tăng thêm hai ba trường hợp, tỉnh Hồ Bắc có một người cao tuổi chết vì viêm phổi, người nhà yêu cầu xét nghiệm cúm gia cầm liền bị từ chối.

Vậy thì, dịch cúm gia cầm và vụ lợn chết trôi sông có quan hệ gì không, thịt lợn có thể ăn được không, dịch cúm gia cầm tới như thế nào, chính phủ có che đậy trận dịch này giống như dịch SARS không – nếu thật quan tâm đến những vấn

(Tiếp theo trang 04)

Lợn chết trôi sông, dịch cúm gia cầm và “làm chính trị” (Tiếp của trang 03)

đề này, vậy là bạn lại đề cập đến chính trị rồi. Vì những vấn đề này liên quan trực tiếp đến chức trách của chính phủ và các ban ngành chức năng Trung Cộng, đây chẳng phải đang coi mạng người như cỏ rác hay sao?

Khi dịch SARS năm đó ập tới, Bộ trưởng An toàn Vệ sinh lúc đó là ông Trương Văn Khang đảm bảo nghiêm túc rằng công tác, sinh hoạt và du lịch tại Trung Quốc đều rất an toàn. Lúc đó nếu bạn của bạn tại các cơ quan ban ngành y tế ngấm ngấm báo cho bạn biết mức độ nghiêm trọng của dịch SARS vượt xa so với con số mà chính phủ công khai, thì anh ấy chính là đang “tuyên truyền thông tin nguy hại đến an toàn của công chúng”. Nhưng thực sự là anh ấy làm vậy chỉ là vì an toàn tính mệnh của bạn.

Rốt cuộc chính trị chịu trách nhiệm về sinh mệnh của chúng ta, hay chúng ta phải dùng sinh mệnh để chịu trách nhiệm cho chính trị?

3. Chúng ta có quyền chính trị hay không?

Những người đã từng xem qua bản phán quyết hình sự của Tòa án Trung Quốc, có thể sẽ lưu ý đến câu nói rằng: tước đoạt quyền chính trị vài năm phải dựa trên cơ sở phán quyết hình phạt nào đó, như vậy tức là ngay từ khi sinh ra chúng ta đã có quyền chính trị, không được phép tước bỏ khi chưa có phán quyết của tòa.

Chương hai Hiến Pháp Trung Quốc có quy định quyền lợi chính trị của nhân dân Trung Quốc gồm: quyền tuyền cử, quyền được đề cử, quyền sáng tác, quyền hội họp, du lịch, mít tinh, quyền tự do tín ngưỡng tôn giáo, quyền không bị bắt giữ trái phép v.v. Hiến nhiên, chính trị tại Trung Quốc căn bản không phải là tội danh, nếu không sao lại có đại biểu hội đồng nhân dân chuyên làm chính trị? (Mặc dù đây thực chất là một phiên bản khác đại biểu cho Đảng)

Trong “Bản công ước quốc tế về quyền công dân và quyền lợi chính trị” của Liên Hợp Quốc ban hành năm 1966 quy định: mỗi nước tham gia ký kết bản công ước này đều phải thực hiện, tôn trọng và đảm bảo tất cả mọi cá nhân đều được hưởng quyền lợi được bản công ước này thừa nhận, trong địa phận lãnh thổ và phạm vi chịu sự cai quản của nước đó; không có bất kỳ sự phân biệt nào về chủng tộc, màu da, giới tính, ngôn ngữ, tôn giáo, chính trị, hoặc các kiến giải khác, quốc tịch và xuất

thân xã hội, tài sản, nơi sinh hoặc thân phận khác.

4. Chính trị của tà đảng Trung Cộng là gì?

Trong 60 năm tà đảng Trung Cộng không chế Trung Quốc, chính trị trở thành quái vật khiến con người nhắc đến nó mặt phải biến sắc, không quan tâm chính trị là tư tưởng lạc hậu, tham dự chính trị là có mục đích không thể nói cho người khác biết. Vậy, cái gì mới là chính trị của tà đảng Trung Cộng? Chính là tà đảng Trung Cộng không chế tuyệt đối từng người dân Trung Quốc, từ Tổng bí thư của tà đảng đến những người công nhân thất nghiệp, từ hành vi đến tư tưởng của mỗi người, chúng không chế thuyết vô thần mà tà đảng đang dùng để phi báng Phật Pháp, thuyết tranh đấu, đấu với trời, đấu với đất, thuyết duy vật bóp chết tư tưởng tự do. (Kỳ thực ngay từ Cách mạng Đại nhảy vọt đến công trình Hiến Lễ, tà đảng đều duy tâm cực đoan); chính là vì quyền lợi cực đoan mà tập đoàn hạt nhân của Trung Cộng dùng để bung bít nhân dân, là công cụ để tà đảng Trung Cộng tàn hại nhân tính, đầu độc dân chúng.

Chính trị của tà đảng Trung Cộng đã tàn hại tám mươi triệu sinh mệnh, chỉ trong chớp mắt mà chúng hủy đi 5.000 năm văn minh lịch sử huy hoàng. Đến nay, dưới sự thống trị của Trung Cộng, văn hóa lễ nghĩa của Trung Quốc đều bị băng hoại, không tội ác nào không xuất hiện, môi trường thiên nhiên bị tận diệt, nhân tâm tiêu tán! Với thứ chính trị như thế này đương nhiên phải phản đối, hơn nữa còn phải diệt trừ khỏi văn minh nhân loại.

5. Học viên Pháp Luân Công không “làm chính trị”

Cái gọi là “làm chính trị” mà mọi người nói kỳ thực ra là tà đảng Trung Cộng mượn thủ đoạn chính trị để thực hiện những thủ đoạn ác vì lợi ích cá nhân hay của một tập đoàn nhỏ, mà làm tổn hại đến lợi ích quốc gia, dân tộc. Nhưng ai cũng tôn sùng nền chính trị mà Ngài Tôn Trung Sơn lập nên nước dân quốc sau khi lật đổ triều Mãn Thanh. Cho nên chính trị, vốn dĩ không sai, quan trọng là ai lợi dụng chính trị nhằm mục đích gì.

Học viên Pháp Luân Công yêu cầu được tự do tu luyện Pháp Luân Công theo quyền tự do tín ngưỡng mà Hiến pháp ban cho con người, truyền bá giá trị quan “Chân – Thiện – Nhẫn” của Pháp Luân Công, nhờ các luật sư biện hộ cho các học viên Pháp Luân Công bị bắt giữ phi

pháp... Đây là quyền công dân về sinh mệnh, quyền tự do, quyền không bị đói khát, thiếu thốn, quyền miễn cực hình... mà thiên thượng, pháp luật và công ước của liên hợp quốc ban tặng.

Vậy thì cuộc bức hại của tà đảng với các học viên Pháp Luân Công, việc phân phát “Cửu bình”, khuyên tam thoái có phải làm chính trị hay không? Những người quen biết các học viên Pháp Luân Công đều biết, các học viên Pháp Luân Công trước nay không hề chủ trương thành lập một chính quyền nào đó tại Trung Quốc, trước nay không hề có bất kỳ cương lĩnh chính trị nào, cũng không hề kêu gọi dùng bạo lực lật đổ tà đảng Trung Cộng; mà chỉ yêu cầu chấm dứt bức hại Pháp Luân Công và các học viên Pháp Luân Công, trừng phạt nghiêm khắc những hung thủ bức hại các học viên, nói cho quảng đại quần chúng biết rằng tà linh đang thao túng đảng sau tà đảng Trung Cộng. Mỗi người gia nhập đảng, đoàn, đội của Trung Cộng đều bị đóng lên dấu của tà linh, khi trời diệt Trung Cộng, chỉ có thoái xuất khỏi tà đảng Trung Cộng mới có thể lưu lại một tương lai tốt đẹp cho mình. Vấn đề bản chất rất quan trọng là quyền sinh tồn, quyền an toàn tính mệnh, và quét sạch tà ác tại nhân gian, chứ không phải tranh đoạt chính quyền với nhân gian. Cần biết là, rất nhiều học viên Pháp Luân Công đều có thể ngộ thiết thân như sau: “Sau khi tu luyện Pháp Luân Công, có đôi cho tôi làm tổng thống tôi cũng không làm.”

Học viên Pháp Luân Công trân trọng sinh mệnh của mỗi người, thức tỉnh sự lương thiện trong nội tâm người Trung Quốc. Tất cả những việc trên sao có thể dùng chính trị để so sánh?

Sau cùng, tôi xin quay lại vấn đề phía trên, chính trị rốt cuộc là chịu trách nhiệm với sinh mệnh, hay chỉ là dùng chính trị lừa gạt, che mắt người khác, đến nỗi sinh mệnh của mình sinh ra vì “không làm chính trị”? Hiến nhiên đây là vấn đề mà thực ra chẳng có vấn đề gì cả. Ở đây, tôi tha thiết hy vọng nhân dân Trung Quốc vượt thoát khỏi quan niệm sai lầm mà tà đảng Trung Cộng đã gây dựng cho chúng ta, hãy vứt bỏ những cái nhìn phiến diện, hãy nhìn lại Pháp Luân Công rốt cuộc là gì, học viên Pháp Luân Công rốt cuộc đang làm những gì. Đến khi các bạn thực sự nhận thức được Pháp Luân Công thì tà ác sẽ vĩnh viễn rời xa bạn, bạn sẽ phát hiện ra bạn hạnh phúc biết nhường nào!◇